

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 12C/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717204987
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kovalčíková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6717204987.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v spore vedenom pred sudkyňou JUDr. Janou Kovalčíkovou, v právnej veci žalobcu: W. X., I. XX.XX.XXXX, Z. X.. Š. XXXX/XX, N., zastúpený JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie Vajnorská 20, Bratislava, IČO: 31 772 854, proti žalovanému I/: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, žalovanému II/: Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 1.848,34 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie voči žalovaným I/, II/ z a s t a v u j e sčasti istiny 427,96 Eur s 5,05 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 427,96 Eur a nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vo výške 110,52 Eur.

II. Súd žalobu z a m i e t a voči žalovanému I/.

III. Žalovaný II/ j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1.420,38 Eur spolu s 5,05 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.420,38 Eur od 26.08.2015 do zaplatenia ako aj náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vo výške 78,94 Eur, a to do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Súd žalovanému I/ právo na náhradu trov konania proti žalobcovi n e p r i z n á v a .

V. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému II/ v rozsahu 48 percent.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 16.03.2016 sa domáhal voči žalovaným I/, II/ zaplatenia 1.848,34 Eur spolu s 5,05 %-ným úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 26.08.2015 a nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vo výške 189,46 Eur titulom, že voči žalobcovi bolo uznesením Obvodného oddelenia Policajného zboru Slovenskej republiky Krupina, ČVS: ORP-1735/KA-ZV-2011 zo dňa 20.12.2011 vznesené obvinenie. Bol stíhaný pre prečin ublíženia na zdraví. Voči uzneseniu z 20.12.2011 podal žalobca sťažnosť. Sťažnosť bola uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen zamietnutá. Dňa 21.01.2014 prokurátor podal obžalobu na žalobcu pod spisovou značkou 3Pv 1/14/6611-4 zo dňa 21.01.2014. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen 2T/6/2014-192 bol žalobca spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že by skutok žalobca spáchal. Prokurátor podal dňa 26.06.2014 odvolanie. Krajský súd uznesením 2To/90/2014 odvolanie okresného prokurátora zamietol. Žalobca si zvolil obhajcu, bol mu nútený zaplatiť trovy obhajoby. Obhajcovi uhradil na základe predloženej faktúry číslo 2014004 zo dňa 11.07.2014, zálohovú platbu 1.200,- Eur. Žalobca ju uhradil dňa 24.07.2014. Faktúrou číslo 201432007 mu právny zástupca vyúčtoval trovy obhajoby vo výške 648,34 Eur, túto žalobca uhradil dňa 17.10.2014. Žalobca si uplatnil sumu 1.848,34 Eur, v príslušenstve 189,49

Eur, ktoré predstavujú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalobca požiadal o predbežné prerokovanie náhrady škody žalovaného I/, ten to postúpil žalovanému II/. Žalovaný II/ postúpil späť list žalovanému I/ ako nedôvodne postúpený. Nárok nebol uspokojený do 6 mesiacov od prijatia žiadosti, t.j. od 25.02.2015, preto si žalobca svoj nárok uplatnil na súde.

2. Žalobca na pojednávaní trval na podanej žalobe po úprave v späťvzati. Na pojednávaní dňa 19.10.2018 zobral žalobu späť voči žalovaným I/, II/ sčasti istiny 427,96 Eur s 5,05-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 427,96 Eur a nákladov spojených s predbežným prerokovaním nárokov na náhradu škody vo výške 110,52 Eur.

3. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

4. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

5. Súd zastavil konanie voči žalovaným I/, II/ sčasti istiny 427,96 Eur s 5,05 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 427,96 Eur a nákladov spojených s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vo výške 110,52 Eur na základe čiastočného späťvzatia nároku na pojednávaní dňa 19.10.2018 v súlade s citovanými ustanoveniami. Predmetom žaloby zostalo zaplatenie pohľadávky 1.420,38 Eur s 5,05 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.420,38 Eur od 26.08.2015 do zaplatenia ako aj nákladmi spojenými s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody vo výške 78,94 Eur.

6. Žalobca na pojednávaní dňa 19.10.2018 trval na nároku na zaplatenie 1.420,38 Eur s príslušenstvom.

7. Žalovaný I/ sa pojednávania dňa 19.10.2018 nezúčastnil. Ospravedlnil svoju neúčasť. V písomných vyjadreniach žiadal žalobu zamietnuť.

8. Žalovaný II/ v písomnom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť.

9. Na pojednávaní dňa 19.10.2018 žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neexistencie rozhodnutia, ktoré by bolo v rozpore so zákonom zo strany prokuratúry. Príslušník polície mal všetky príslušné doklady a dôkazy na to, aby vzniesol obvinenie. V konaní obvineného, keď prokurátor rozhodoval o sťažnosti obvineného, vychádzal zo zadovážených dôkazov, ktoré jednoznačne preukázali dôvodnosť začatia trestného stíhania, následne vznesenia obvinenia. Ak by prokurátor takto nepostupoval, porušil by platné právne predpisy, predovšetkým § 206 Trestného poriadku. To, že súd v tejto veci rozhodol tak, že oslobodil obžalovaného spod obžaloby neznamena, že v prípravnom konaní bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Zákon o náhrade škody neuvádza, že by takéto rozhodnutie bolo v rozpore so zákonom, je to sudcovská tvorba. Za nezákonné rozhodnutie možno považovať len také rozhodnutie orgánov verejnej moci, ktoré už v čase jeho vydania bolo nezákonné a nie až v rámci celého dokazovania keď iný orgán v rámci trestného konania vynesie opačný verdikt, oslobodenie spod obžaloby alebo zastavenie trestného stíhania. Takéto rozhodnutie nemožno považovať za nezákonné v rámci náhrady škody. Z uvedeného dôvodu žiadal žalobu zamietnuť.

10. Súd na základe predložených listinných dokladov zistil nasledujúci skutkový stav:

11. Z rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 13.06.2014 spisová značka 2T/6/2014-192 súd zistil, že Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní dňa 13.06.2014, v trestnej veci obžalovaných F. X. a W. X., stíhaných pre prečin ublíženia na zdraví a iné rozhodol tak, že podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku súd obžalovaných oslobodil spod obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví, prečin obmedzovania osobnej slobody a prečin výtržníctva spáchaných formou spolupáchatelstva, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní. Vo vyšetrovacom spise Obvodného oddelenia Policajného zboru Slovenskej republiky Krupina, ČVS: ORP-1735/KA-ZV-2011 je začatie trestného stíhania F. X., I.. XX.XX.XXXX a W. X., I.. XX.XX.XXXX ako obvinených za prečin ublíženia na zdraví spáchaného formou spolupáchatelstva a prečin obmedzovania osobnej slobody tiež spáchaného formou spolupáchatelstva a prečin výtržníctva. Obvinený podal sťažnosť proti uzneseniu, Okresná prokuratúra Zvolen sťažnosť zamietla ako nedôvodnú. Okresná prokuratúra Zvolen podala obžalobu na obvinených. Po oslobodzujúcom rozsudku Okresného súdu Zvolen, Okresná prokuratúra podala odvolanie pod sp. zn. 3Pv 1/14/6611-17 dňa 26.06.2014. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn.

2To/90/2014 zo dňa 18.09.2014 odvolanie okresného prokurátora zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že zabezpečenými dôkazmi nebolo jednoznačne preukázané, že skutok spáchali obžalovaní. Obžalovaní boli spod obžaloby v celom rozsahu oslobodení. Z faktúry číslo XXXXXXXX zo dňa 11.07.2014 vystavenej JUDr. Ľubomirom Hlbočanom, advokátom obžalovanému vyplýva fakturovaná záloha 1.200,- Eur, túto žalobca uhradil. Z faktúry číslo XXXXXXXXXX zo dňa 09.10.2014 vyplýva, že mu bola fakturovaná suma 648,34 Eur, túto žalobca uhradil. Sadzba bola znížená o 50 percent pri zastupovaní dvoch osôb. Režijné paušály za roky 2012 - 2014 sú fakturované. Celkovo si právny zástupca žalobcu vyčíslil sumu 1.848,36 Eur, túto žalobca uhradil. Žalobcovia si náhradu škody uplatnili na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 21.05.2015. Ministerstvo spravodlivosti postúpilo list Generálnej prokuratúre dňa 03.06.2015, tá to vrátila späť Ministerstvu spravodlivosti ako nedôvodne postúpené. Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Zvolen, číslo konania 2T/6/2014 súd zistil, že súčasťou je aj vyšetrovací spis Obvodného oddelenia Policajného zboru Krupina, ČVS: ORP-1735/KA-ZV-2011, v tomto vyšetrovacom spise ako aj v trestnom spise sa v origináli nachádzajú doklady, ktoré boli pripojené do tohto súdneho spisu. Žalobca splnomocnil obhajobou v trestnej veci právneho zástupcu. Zo zápisníc o výsluchu svedkov, resp. zápisnice o výsluchu svedka poškodeného bolo zistené, že dňa 03.10.2012 boli uskutočnené výsluchy na Obvodnom oddelení Policajného zboru Krupina od 08.30 do 12.15, pri ktorých bol prítomný JUDr. Hlbočan s tým, že sa jednalo konkrétne o výsluch W. K., G.Š. Q., M. X., O. Q., W. N., W. N. F. B. O., tiež bolo zistené, že dňa 15.02.2013 sa na Obvodnom oddelení Policajného zboru Krupina uskutočnili výsluchy svedkov II.. W. Z., V. X., L. Č. od 09.05 do 10.25 za prítomnosti JUDr. Hlbočana. Vo vyšetrovacom spise sa nachádza tiež záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 13.12.2013 kde bol prítomný JUDr. Ľubomír Hlbočan. Dňa 20.02.2014 bol na Okresný súd Zvolen doručený návrh právneho zástupcu žalobcu na preskúmanie a predbežné prejednanie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi na došetrenie zo dňa 19.02.2014. Dňa 31.03.2014 bol na Okresný súd Zvolen doručený návrh právneho zástupcu žalobcu na vykonanie dôkazov a predvolanie svedkov zo dňa 27.03.2014. Dňa 22.04.2014 bol na Okresnom súde Zvolen prítomný na hlavnom pojednávaní JUDr. Ľubomír Hlbočan s tým, že pojednávanie bolo odročené bez meritórneho prejednávania veci. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 13.06.2014 súd zistil, že toto začalo o 11.00 hod., bolo ukončené o 15.00 hod. kde bol prítomný JUDr. Ľubomír Hlbočan. Dňa 29.7.2014 bolo na Okresný súd Zvolen doručené vyjadrenie právneho zástupcu obvinených JUDr. Ľubomíra Hlbočana k odvolaniu okresného prokurátora. Zo zápisnice o verejnom zasadnutí na Krajskom súde v Banskej Bystrici dňa 18.9.2014 bolo zistené, že prítomný bol aj JUDr. Hlbočan.

12. Podľa § 3 ods.1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom k 31.12.2012 (ďalej len „citovaný zákon“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem 3.časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným rozhodnutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

13. Podľa § 3 ods.2 citovaného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

14. Podľa § 4 ods.2 citovaného zákona v znení účinnom od 1.1.2013, ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu MS SR.

15. Podľa § 4 ods.1 citovaného zákona v znení účinnom od 1.1.2013 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods.1 koná v mene štátu,

- b) MV SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník PZ :
 - 1./ prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ alebo povereného príslušníka PZ a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
 - 2./ vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník PZ nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,
- f) Generálna prokuratúra SR, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu (§ 38 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre), v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

16. Podľa § 5 ods.1 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

17. Podľa § 6 ods.1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

17. Podľa § 6 ods.2 citovaného zákona právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitého zreteľa.

18. Podľa § 15 ods.1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

19. Podľa § 15 ods.2 citovaného zákona, ak bola žiadost' podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

20. Podľa § 16 ods.1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

21. Podľa § 17 ods.1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

22. Podľa § 18 ods.1 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutí o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

23. Podľa § 18 ods.3 citovaného zákona súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom (vyhláška MS SR č.163/2002 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

24. Podľa § 27b ods.1 - prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2009 citovaného zákona v znení účinnom od 1.1.2009 zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravuje predpismi účinnými do 31.12.2008.

25. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

26. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1.dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Podľa § 21 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), za štát pred súdom koná štátny orgán v rozsahu pôsobnosti ustanovenej osobitnými predpismi alebo právnická osoba, ktorá je

oprávnená podľa osobitného predpisu. Na konanie štátneho orgánu a toho, koho zákon splnomocňuje na zastupovanie pred súdom sa vzťahujú ustanovenia odseku 1 písm.a), b), ods.2 a 3.

29. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

30. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

31. Súd z vykonaného dokazovania, konkrétne z listu právneho zástupcu žalobcu zo dňa 23.2.2015 adresovaného Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky - žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č.514/2003 Z.z. mal preukázané, že dňa 25.02.2015 bola Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky doručená žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody ako orgánu oprávnenému zastupovať Slovenskú republiku. Následne bola táto žiadosť Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky postúpená Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky a následne medzi obidvoma orgánmi prebiehal kompetenčný spor. Skutočnosť, že žalobca označil ako žalovaného Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky a Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky mal za to, že oprávnené sú konať obidva štátne orgány. Žalovaná I/ to namietala ako vadu konania. Súd ustálil z rozhodovacej činnosti nadriadeného súdu, ktorý štátny orgán má za Slovenskú republiku pred súdom konať. Súd si ustálil, že oprávneným orgánom je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, a preto žalobu voči žalovanej I/ Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky zamietol. Súd pritom vychádzal zo znenia zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení, t.j. v znení účinnom od 1.1.2013. Účelom je posúdenie oprávnenia zastupovať štát v súdnom konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. S odkazom na § 21 ods. 4 O.s.p. (účinné v čase podania žaloby), a nakoľko novela vykonaná zákonom č. 412/2012 Z.z. nemá žiadne prechodné ustanovenia, všetky jej procesné ustanovenia je potrebné aplikovať od okamihu ich účinnosti, t.j. od 1.1.2013. Na základe námietky žalovaného, že žalobca sa domáha z dôvodu nejakého nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, súd mal za to, že z obsahu podanej žaloby jednoznačne vyplýva, že titulom pre uplatnenie nároku na náhradu škody je uznesenie povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru Krupina, ČVS: ORP-1735/KA-ZV-2011 zo dňa 20.12.2011, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie, ktoré považoval za nezákonné rozhodnutie, čoho dôkazom je, že bol spod obžaloby právoplatne oslobodený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/6/2014-192 zo dňa 13.06.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To/90/2014 zo dňa 18.09.2014. Pokiaľ sa žalovaná II/ bránila tým, že prokuratúra v predmetnom trestnom konaní nevydala žiadne rozhodnutie, ktoré by bolo možné považovať za nezákonné resp., že aj postup prokuratúry a vyšetrovateľa bol štandardný, v medziach zákona, súd poukazuje na to, že nadobudnutím účinnosti zákona č. 412/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov došlo od 01.01.2013 k zmene (k spresneniu) vymedzenia pôsobnosti jednotlivých štátnych orgánov v zmysle ich kompetencie konať za štát v prípadoch nárokov na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Účelom zákona č. 412/2012 Z.z. bolo (podľa dôvodovej správy a výsledkov pripomienkového konania k návrhu zákona) „podľa poznatkov aplikačnej praxe precizovať príslušnosť orgánov verejnej moci v súvislosti so zodpovednosťou štátu za nezákonné rozhodnutie, pretože existovali prípady, kedy nebolo možné jednoznačne určiť zodpovedný orgán v trestnom konaní“, pričom z obsahu zákona č. 412/2012 Z.z. vyplýva, že nepochybne došlo k zvýrazneniu postavenia prokurátora v trestnom konaní s dôrazom na význam jeho rozhodnutia o podanej sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia a o podaní obžaloby príslušnému súdu z hľadiska určenia štátneho orgánu oprávneného zastupovať štát v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z.; preto aj keď nezákonným rozhodnutím je stále uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré vydal príslušný policajt, oprávnenie Ministerstva vnútra konať za štát v rámci konania o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím zostala (z hľadiska prejednávanej veci) zachovaná len pre prípad, že prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu policajta a nepodal obžalobu, (v opačnom prípade je preto potrebné dospieť k názoru, že Ministerstvo vnútra oprávnenie konať za štát nemá); preto v prípade, že prokurátor podanú sťažnosť obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia zamietne a následne podá obžalobu príslušnému súdu, čo je aj situácia, ktorá zodpovedá súdnej veci, zakladá tým oprávnenie Generálnej prokuratúry konať za štát v následnom konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Z tohto hľadiska Generálnou

prokuratúrou Slovenskej republiky namietaný vnútorný rozpor medzi tým, že uznesenie o vznesení obvinenia ako nezákonné rozhodnutie nevydal prokurátor a preto nemohol priamo spôsobiť škodu, je potrebné výkladom preklenúť tak, že prokurátor svojim aktívnym konaním, t.j. zamietnutím sťažnosti a podaním obžaloby zachoval nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, hoci mu právny poriadok dáva oprávnenie konať aj inak, napríklad zastaviť trestné stíhanie alebo postúpiť vec; preto právna úprava nezakotvuje v ustanovení § 4 ods.1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z. ako kritérium na založenie oprávnenia Generálnej prokuratúry konať za štát v konaní o náhradu škody skutočnosť, že prokurátor nezákonné rozhodnutie vydal, ale že škodu spôsobil v trestnom konaní; k spôsobeniu škody v tomto prípade zo strany prokurátora nedochádza vydaním nezákonného rozhodnutia, ale tým, že nevyužívajúc svoju kompetenciu ho nezruší, trestné stíhanie obvineného nezastaví, nepostúpi vec, teda osvojí si závery nezákonného rozhodnutia a podá na základe nich obžalobu. Orgánom oprávneným konať v mene štátu tak v predmetnej veci nemôže byť ani Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ani Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, pretože škoda nevznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom (§ 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z.), ani nie je splnený predpoklad, že nie je možné určiť príslušný štátny orgán oprávnený konať v mene štátu § 4 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.02.2014 sp.zn.17Co/984/2013-174. Súd sa nestotožnil s obranou žalovanej II/, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná a má ju súd zamietnuť z dôvodu, že nie je daný právny základ uplatneného nároku, keďže žalobca nepreukázal splnenie 3 podmienok, ktoré musia byť kumulatívne splnené pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Súd nespochybnuje, že pre priznanie náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je nevyhnutné súčasné splnenie 3 podmienok:

1/ nezákonné rozhodnutie,

2/ vznik škody,

3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

Predpoklad súčasného splnenia uvedených podmienok znamená, že ak chýba čo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno spočíva na poškodenom t.j. v súdnej veci na žalobcovi. V tomto konaní bolo preukázané, že podmienka existencie nezákonného rozhodnutia bola preukázaná, pričom týmto nezákonným rozhodnutím bolo uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 20.12.2011, ČVS: ORP-1735/KA-ZV-2011 povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru Krupina. Súd sa nestotožnil s obranou žalovanej II/, že uznesenie o vznesení obvinenia nie je nezákonným rozhodnutím, v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 4MCdo/15/2009 publikované pod č. 57/2010, z ktorého právnej vety vyplýva, že: „Pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí a zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia“. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že pre správnu interpretáciu ustanovenia § 6 ods. 1 prvá veta citovaného zákona, nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia, teda z doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematicky a teleologicky, pričom nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zмене) tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale splnenie tejto podmienky treba vykladať extenzívne, a len takýto výklad možno považovať za ústavne konformný. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia tiež vyplýva, že nie je rozhodné ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Súd teda zastáva názor, že ak zastavenie trestného stíhania, ku ktorému došlo z dôvodu, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, tak takéto isté dôsledky musí nevyhnutne mať aj rozsudok, ktorým bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby z dôvodu, že nebolo preukázané, že by tento skutok spáchal. Pokiaľ ide o ďalšiu z podmienok a to vznik škody, túto žalobca špecifikoval ako vynaložené trovy obhajoby vo výške 1.848,34 Eur za jednotlivé úkony advokáta vykonané v trestnom konaní, ktoré boli žalobcom uhradené a posledná podmienka, t.j. preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody bola zo strany žalobcu preukázaná nutnosťou úhrady trov obhajoby a hotových výdavkov v súvislosti s jeho trestným stíhaním. Právny zástupca žalobcu svoju pohľadávku upravil, zobral čiastočne žalobu späť. Z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T/6/2014, ktorého súčasťou bol aj vyšetrovací spis, súd preskúmal dôvodnosť výšky uplatneného nároku. Súd nemal preukázané, že by sa 03.10.2012 uskutočnil výsluch W. X. a F. X.. Zároveň mal súd preukázané, že vyšetrovacie úkony dňa 3.10.2012 prebiehali od 08.30 hod. do 12.15 hod., uplatnil si za dva úkony 15.02.2013, vyšetrovacie úkony od 09.05 hod. do 10.25 hod.,

právny zástupca mal nárok na odmenu za 1 úkon právnej služby. Súd priznal žalobcovi náhradu škody z titulu trov právneho zastúpenia za jednotlivé úkony právnej služby vrátane režijných paušálov zvýšené o 20 % DPH v sume 547,90 Eur, táto suma pozostáva z čiastky 369,83 Eur za úkony právnej služby (3 x 31,79 Eur + 2 x 32,54 Eur + 6 x 33,50 Eur + 8,38 Eur) z čiastky 86,75 Eur z titulu režijných paušálov (3 x 7,63 Eur + 2 x 7,81 Eur + 6 x 8,04 Eur) a z čiastky 91,32 Eur - 20 % DPH. Súd prisúdil žalobcovi voči žalovanej II/ sumu 1.420,38 Eur (vrátane cestovných nákladov a náhrady za premeškaný čas) z titulu náhrady škody predstavujúcu náhradu trov konania, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s predmetným trestným konaním. Súd priznal žalobcovi náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku vo výške 78,94 Eur. Tento pozostával z 2 úkonov právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a vypracovanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vrátane 70,55 Eur a režijný paušál vo výške 8,39 Eur, spolu vo výške 78,94 Eur s dôvodovou správou zákona č. 514/2003 Z.z.. Pokiaľ ide o hmotnoprávne ustanovenia v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012 s poukazom na prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 01.01.2009 uvedené v § 27b citovaného zákona, v ktorom bolo jednoznačne uvedené, že zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravuje predpismi účinnými do 31.12.2008 s tým, že u ďalších zmien tejto právnej úpravy absentovali prechodné ustanovenia a súd vychádzal zároveň zo zásady, že v právnom štáte by mal platiť zákaz pôsobenia právnych noriem do minulosti, keďže jedným z princípov právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právny poriadok by mal byť zákaz spätného t.j. retroaktívneho pôsobenia právnych predpisov. Keďže súd mal za preukázané, že žalovaná II/ je preukázateľne v omeškaní, keď žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola štátnemu orgánu doručená dňa 25.02.2015 a aj keď bola podaná na nepríslušnom orgáne, v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., účinky podania žiadosti zostávajú zachované, v dôsledku čoho sa uplynutím 6 mesačnej lehoty na uspokojenie nároku žalobcu dostala žalovaná II/ do omeškania dňom nasledujúcim po uplynutí tejto 6 mesačnej lehoty, pričom úrok z omeškania bol žalobcom uplatnený v zákonnej výške a v takejto výške bol následne aj súdom priznaný, keďže z údajov dostupných súdu bola výška základnej úrokovej sadzby ECB od 10.9.2014 do 15.3.2016 0,05 %.

32. Súd pri vyhlasovaní rozhodnutia rozhodol o tom, že žalobcovi voči žalovanému II/ priznáva 48 percent, tak to aj odôvodnil. Pri prepisovaní došlo pochybeniu kde je uvedené, že 100 percent. Súd je viazaný vyhláseným rozhodnutím na pojednávaní, preto správny výrok má byť, že súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému II/ v rozsahu 48 percent.

33. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Žalovaný I/ bola úspešný, žalobca neúspešný, vzniklo mu právo na náhradu trov konania, žiadne trov mu nevznikli, preto súd rozhodol, že žalovanému I/ trovy konania nepriznáva. Žalobca bol úspešný voči žalovanému II/, vzniklo mu právo na náhradu trov konania, súd mu ich priznal v rozsahu 48 percent. Súd skúmal podľa § 256 dôvodnosť podanej žaloby sčasti späťvzatia žaloby, v tejto časti nebola žaloba dôvodná, preto v tejto časti nevzniklo žalobcovi právo na náhradu trov konania. Súd skúmal pomer úspechu a neúspechu. Žaloba bola dôvodná sčasti 1.420,38 Eur s príslušenstvom. Z pomeru úspechu a neúspechu vyplynulo, že žalobca je úspešný voči žalovanému II/ v pomernom úspechu 48 percent.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden

rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 ods. 1 CSP).